

РЕШЕНИЕ №25
Гр. София, 21.05.2019 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, II - ри състав в публичното заседание на десети май през две хиляди и деветнадесета година в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛИНА ВЪЛЕВА
ЧЛЕНОВЕ: 1. ДИМЧО ГЕОРГИЕВ
2. ДАНИЕЛА РОСЕНОВА

при секретаря Ваня Костадинова и с участието на прокурора Даниела Ангелова, като разгледа докладваното от съдия Вълева в.н.о.х.д. № 112/2019 год. и за да се произнесе, взе предвид следното:

С присъда от 08.10.2018г. по н.о.х.д. №2316/2017г. на Специализирания наказателен съд, VI-ти състав подсъдимите Т. М. С., В. Ю. Р., И. Л. Е., А. В. А., В. Н. Х. и А. П. Е. са признати за виновни в това, че в периода от неустановена дата на м. септември 2015г. до 23.11.2015г. в [населено място], [населено място] и на територията на страната подсъдимият С. е ръководил, а останалите подсъдими са участвали в организирана престъпна група с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 354а, ал.1 и 2 от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години и групата е създадена с користна цел - получаване на парични облаги, поради което и на осн. чл. 321, ал. 3, вр. ал. 1 от НК за подсъдимия С. и във вр. с ал. 2 от НК за другите подсъдими, са осъдени, както следва:

подс. Т. М. С. - на лишаване от свобода за срок от пет години;

подс. В. Ю. Р. - на лишаване от свобода за срок от три години;

подс. И. Л. Е. - на лишаване от свобода за срок от две години;

подс. А. В. А. – на лишаване от свобода за срок от две години;

подс. В. Н. Х. - на лишаване от свобода за срок от една година и шест месеца;

подс. А. П. Е. - на лишаване от свобода за срок от една година.

Със същата присъда подсъдимите Т. М. С. и В. Ю. Р. са признати за виновни в това, че на 23.11.2015г. в [населено място], в съучастие помежду им, като извършители, без надлежно разрешително разпространили на А. В. А., високорисково наркотично вещество - марихуана /коноп/, разпределена в 12 пакетчета с общо нетно тегло 10.04 гр., със съдържание на активно вещество тетраhydroканабинол от 15.1% до 26.1%, на обща стойност 60.24 лв, както и високорисково наркотично вещество разпределено в 16 бр. пликчета с определено 8.6 % съдържание на амфетамин, с общо нетно тегло 36.19 гр., на обща стойност 1085.70 лв., подлежащи на контрол съгласно Конвенция на ООН от 1961 г. за упойващите вещества, ратифицирани от Р. България и обнародвана в ДВ брой 87/96г., Конвенция на ООН от 1988г. за борба срещу незаконния трафик и ратифицирана от Р. България и обнародвана в ДВ. бр. 89/93г., и приложение № 1 към чл. 3, ал. 2 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите /ДВ бр. 30/1999г.; изм. бр. 63 от 2000г.; бр. 74, 75 и 120 от 2002г. и бр. 56 от 2003г./ - „растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“, като деянието е извършено в

изпълнение решение на организирана престъпна група, поради което и на основание чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, подс. Т. М. С. е осъден при условията на чл. 54 от НК на пет години лишаване от свобода и глоба в размер на 20 000 лева, а подс. В. Ю. Р. е осъден при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК на наказание лишаване от свобода за срок от три години.

Със същата присъда подс. Т. М. С. е признат за виновен в това, че на 23.11.2015г. в@@33@ [населено място], [жк], [жилищен адрес] без надлежно разрешително държал високорисково наркотично вещество с определено 75% съдържание на кокаин, с нетно тегло 0.12гр., на обща стойност 26.40 лева, подлежащо на контрол съгласно Конвенция на ООН от 1961 г. за упойващите вещества, ратифицирани от Р. България и обнародвана в ДВ бр. 87/96г., Конвенция на ООН от 1988г. за борба срещу незаконният трафик ратифицирана от Р. България и обнародвана в ДВ бр. 89/93г., и приложение № 1 към чл. 3, ал. 2 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите /ДВ бр. 30/1999г.; изм. бр. 63 от 2000г.; бр. 74, 75 и 120 от 2002г. и бр. 56 от 2003г./ - „растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“, за което и на основание чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, вр. чл. 54 НК е осъден на една година лишаване от свобода и глоба в размер на 2 000 лева.

С описаната присъда подс. В. Ю. Р. е признат за виновен в това, че на 23.11.2015г. в [населено място], [улица], без надлежно разрешително държал високорисково наркотично вещество, с определено 8.6% съдържание на амфетамин, с общо нетно тегло 0.70 гр., на обща стойност 21 лева, подлежащо на контрол, съгласно Конвенция на ООН от 1961г. за упойващите вещества, ратифицирана от Р. България и обн. в ДВ бр. 87/96г., Конвенция на ООН от 1988г. за борба срещу незаконният трафик и ратифицирана от Р. България и обн. в ДВ бр. 89/93г., и приложение № 1 към чл. 3, ал. 2 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите /ДВ бр. 30/1999г.; изм. бр. 63 от 2000г.; бр. 74, 75 и 120 от 2002г. и бр. 56 от 2003г./ - „растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“ – престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, за което на осн. чл.55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК е осъден на десет месеца лишаване от свобода.

С цитираната присъда СНС е ангажирал наказателната отговорност на подсъдимите И. Л. Е. и А. В. А. за престъпление по чл. 354а, ал. 2, изр. 2, т. 1, , пр. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК, състоящо се в това, че на 23.11.2015г. в гр. София, в лек автомобил марка „Ф.“, модел „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС], паркиран на [улица], срещу магазин Т- М., в съучастие помежду им, като извършители, без надлежно разрешително държали с цел разпространение високорисково наркотично вещество - марихуана /коноп/, разпределена в 11 пакетчета, с общо нетно тегло 9.2 гр., със съдържание на активно вещество тетраhydroканабинол от 15.1% до 26.1%, на обща стойност 55.20 лева, както и високорисково наркотично вещество разпределено в 16 бр. пликчета с определено 8.6% съдържание на амфетамин, с общо нетно тегло 36.19 гр., на обща стойност 1085.70 лева, подлежащи на контрол съгласно Конвенция на ООН от 1961г. за упойващите вещества, ратифицирана от Р. България и обнародвана в ДВ. бр. 87/96г., Конвенция на ООН от 1988г. за борба срещу незаконният трафик и ратифицирана от Р. България и обн. в ДВ бр. 89/93г., и приложение № 1 към чл. 3, ал. 2 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите /ДВ бр. 30/1999г.; изм. бр. 63 от 2000г.; бр. 74, 75 и 120 от 2002г. и бр. 56 от 2003г./ - „растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и

ветеринарната медицина“, като деянието е извършено в изпълнение решение на организирана престъпна група, за което при условията на чл.55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК, подс. И. Е. е осъден на две години лишаване от свобода, а подс. А. А. на една година и шест месеца лишаване от свобода.

Със същата присъда, първостепенният съд е признал подсъдимите И. Л. Е., А. В. А. и А. Е. за виновни в това, че на 23.11.2015г. в [населено място], на паркинга на [улица], срещу магазин Т-М., в съучастие помежду им, първите двама като извършители разпространили, а третата в качеството на помагач ги улеснила да разпространят, без надлежно разрешително - продали за сумата от петнадесет лева на лицето С. Б. Б., високорисково наркотично вещество марихуана /коноп/, с общо нетно тегло 0.84 гр., със съдържание на активно вещество тетрахидроканабинол 17.9%, на обща стойност 5.04 лева, подлежащо на контрол съгласно Конвенция на ООН от 1961г. за упойващите вещества, ратифицирани от Р. България и обн. в ДВ бр. 87/96г., Конвенция на ООН от 1988г. за борба срещу незаконният трафик и ратифицирана от Р. България и обн. в ДВ бр. 89/93г., и приложение № 1 към чл. 3, ал. 2 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите /ДВ бр. 30/1999г.; изм. бр. 63 от 2000г.; бр. 74, 75 и 120 от 2002г. и бр. 56 от 2003г./ - „растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“, като деянието е извършено в изпълнение решение на организирана престъпна група, поради което и на основание чл.354а, ал.2, изр. 2, т.1, пр.2, вр. ал.1 вр. чл.20 ал.2 от НК за подс. Е. и А. и във вр. с чл. 20, ал. 3 от НК за подсъдимата Е., при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК подс. Е. и Е. са осъдени на по една година лишаване от свобода, а подс. А. - на една година и шест месеца лишаване от свобода.

Със същата присъда подс. В. Н. Х. е признат за виновен в това, че на 23.11.2015г. в [населено място], в лек автомобил марка М., с рег. [рег.номер на МПС] , паркиран на кръстовището на ул. С. с ул. Подполковник К., без надлежно разрешително държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество разпределено в 15 бр. пликчета с определено 8.6% съдържание на амфетамин, с общо нетно тегло 36.24 гр., на обща стойност 1087.20 лева, подлежащи на контрол съгласно Конвенция на ООН от 1961 г. за упойващите вещества, ратифицирани от Р. България и обн. в ДВ бр. 87/96г., Конвенция на ООН от 1988г. за борба срещу незаконният трафик, ратифицирана от Р. България и обн. в ДВ бр. 89/93г., и приложение № 1 към чл. 3, ал. 2 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите /ДВ бр. 30/1999г.; изм. бр. 63 от 2000г.; бр. 74, 75 и 120 от 2002г. и бр. 56 от 2003г./ - „растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“, като деянието е извършено в изпълнение решение на организирана престъпна група, поради което и на основание чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК, вр. с вр.чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК е осъден на две години лишаване от свобода и глоба в размер на 5000 лева.

С описаната присъда подсъдимите В. Н. Х. и А. П. Е. са признати за виновни и в това, че на 23.11.2015г. в [населено място], [жк], до [жилищен адрес] в условията на съучастие помежду им, първият като извършител разпространил, а втората като помагач го улеснила, без надлежно разрешително да разпространи на О. Ч. К., високорисково наркотично вещество, разпределено в 2 бр. самозалепващи се пликчета с определено 8.6 % съдържание на амфетамин, с общо нетно тегло 7.69 гр., на обща стойност 230.70 лева, подлежащо на контрол съгласно Конвенция на ООН от 1961 г. за упойващите вещества,

ратифицирани от Р. България и обнародвана в ДВ бр. 87/96г., Конвенция на ООН от 1988г. за борба срещу незаконния трафик, ратифицирана от Р. България и обн. в ДВ. брой 89/93г., и приложение № 1 към чл. 3, ал. 2 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите /ДВ бр. 30/1999г.; изм. бр. 63 от 2000г.; бр. 74, 75 и 120 от 2002г. и бр. 56 от 2003г./ - „растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“, като деянието е извършено в изпълнение решение на организирана престъпна група, поради което и на основание чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК, при условията на чл.55, ал. 1, т. 1 НК на подс. В. Н. Х. е наложено наказание в размер на една година и шест месеца лишаване от свобода, а на подс. Е. – една година лишаване от свобода.

Най – сетне СНС е отказал да ангажира наказателната отговорност на подсъдимата А. П. Е. за престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, състоящо се в това, че на 23.11.2015г. в [населено място], [жк], [жилищен адрес] без надлежно разрешително държала високорисково наркотично вещество с определено 8.6 % съдържание на амфетамин, с общо нетно тегло 0.70гр., на обща стойност 21 лева, подлежащи на контрол съгласно Конвенция на ООН от 1961г. за упойващите вещества, ратифицирана от Р. България и обн. в ДВ бр. 87/96г., Конвенция на ООН от 1988г. за борба срещу незаконния трафик, ратифицирана от Р. България и обн. в ДВ бр. 89/93г., и приложение № 1 към чл. 3, ал. 2 от Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите /ДВ бр. 30/1999г.; изм. бр. 63 от 2000г.; бр. 74, 75 и 120 от 2002г. и бр. 56 от 2003г./ - „растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“.

С атакуваната присъда, СНС е групирал наложените на подсъдимите наказания за отделните деяния и е определил следните общи наказания:

на подс. Т. М. С. - пет години лишаване от свобода, търпимо на основание чл. 61, т. 2, вр. с чл. 60, ал. 1 от ЗИНЗС при първоначален „строг“ режим в затвор, към което на осн. чл. 23, ал.3 от НК е присъединил наказанието глоба от 20 000 лева;

на подс. В. Ю. Р. – три години лишаване от свобода, изпълнението на което при условията на чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от пет години;

на подс. И. Л. Е. – две години лишаване от свобода, изпълнението на което при условията на чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от четири години;

на подс. А. В. А. – две години лишаване от свобода, изпълнението на което при условията на чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от четири години;

на подс. В. Н. Х. – две години лишаване от свобода, изпълнението на което при условията на чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от четири години. На осн. чл. 23, ал.3 от НК към така отмереното общо, най – тежко наказание е присъединено наказанието глоба в размер на 5 000 лева;

на подс. А. П. Е. – една година лишаване от свобода, изпълнението на което при условията на чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години.

На основание чл. 59, ал. 1 от НК първостепенният съд е приспаднал времето, през което подсъдимите Т. М. С., В. Ю. Р., И. Л. Е., А. В. А. и В. Н. Х. са били задържани, считано от 23.11.2015 г. до 27.11.2015г.

На основание чл. 354а ал. 6 от НК първоинстанционният съд е отнел в полза на държавата предмета на престъпленията по чл. 354а, ал. 3 и по чл. 354а, ал. 2 от НК.

Първостепенният съд е разрешил въпроса с веществените доказателства като болшинството от тях е отнел в полза на държавата, а три мобилни апарата е върнал на

лицата, в чиято власт са се намирали преди приобщаването им.

При условията на чл. 189, ал. 3 от НК всички подсъдими са осъдени солидарно да заплатят направените разноски по делото, възлизащи общо на 1545.77 лева.

Недоволни от присъдата са останали подсъдимите Т. М. С. В. Ю. Р. и И. Л. Е. и са я атакували с въззивни жалби, подадени от техните защитници в законоустановения срок.

С въззивна жалба, депозирана от защитника на подсъдимите Т. М. С. и В. Ю. Р. се навеждат оплаквания за неправилност и необоснованост на постановената присъда. Релевират се и доводи за допуснати съществени процесуални нарушения. Поддържа се, че с осъждането на подсъдимите С. и Р., без наличието на доказателства за обективно и субективно покриване на вменените им престъпни състави е нарушен материалния закон. Алтернативно се изтъква и оплакване за явна несправедливост на наложените наказания. Присъдата се атакува във всичките ѝ части, касаещи подс. С. и Р., включително относно разрешението за веществените доказателства и възлагането на разноски в условията на солидарност. С допълнение към въззивна жалба се поставя акцент на съдържането на мотивите. Излагат се подробни съображения за липса на описана фактология, запълваща състава на престъпленията, приети за осъществени. Допълва се, че нито обвинителния акт, нито мотивите на присъдата дават отговор по какви фактически и доказателствени стандарти се приема за безспорно установено, че подс. С. и Р. са държали в домовете си наркотични вещества. Твърди се, че са неразбираеми съжденията и обосновката на СНС досежно обвинението за разпространение на наркотични вещества в [населено място]. Счита се, че за това обвинение няма доказателствени наличности. Освен това, първостепенният съд не е дал отговор на направените възражения срещу доказателствения материал. Иска се отмяна на присъдата, поради нейната необоснованост, допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушение на материалния закон.

С въззивната жалба на защитника на подсъдимия И. Е. - адв. Ю. С. се изразява недоволство от присъдата в частта, относно ангажиране наказателната отговорност на Е.. Твърди се, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна. Поддържа се, че събраните по делото доказателства не установяват авторството на деянията от страна на подс. Е.. Бланкетно се релевира и довод за негодност на обвинителния акт. Иска се отмяна на присъдата и постановяване на това с оправдателен диспозитив.

В съдебно заседание представителят на Апелативна специализирана прокуратура заема позиция, че атакуваната присъда е правилна и законосъобразна и следва да бъде потвърдена.

В съдебно заседание защитникът на подсъдимите Т. М. С. и В. Ю. Р. поддържа жалбата и наведените в нея пороци на съдебния акт. В допълнение развива доводи за негодност на обвинителния акт. Счита се, че в хода на

съдебното следствие не са събрани доказателства за вменената на подсъдимите С. и Р. престъпна дейност. Моли първоинстанционната присъда да бъде отменена и подсъдимите да бъдат признати за невиновни или делото да бъде върнато за ново разглеждане.

Подсъдимият Т. М. С. при предоставената му възможност за лична защита в хода на съдебните прения заявява, че поддържа казаното от защитника му. В последната си дума моли да бъде оправдан или делото да бъде върнато за ново разглеждане.

Подсъдимият В. Ю. Р. при предоставената му възможност за лична защита в хода на съдебните прения заявява, че поддържа казаното от защитника му. В последната си дума моли да бъде оправдан.

Защитникът на подсъдимия И. Л. Е. моли жалбата да бъде уважена и подзащитният му бъде признат за невиновен да е извършил престъпленията, за които е ангажирана наказателната му отговорност. Изтъква многобройни противоречия в обвинителния акт, с които обосновава оплакване за неговата негодност. Навежда още, че подсъдимият Е. има две обвинения по чл. 354а от НК с идентично посочване на цифровото обвинение. Едното обвинение било за държане с цел разпространение на наркотични вещества по поръчение на организирана престъпна група, а другото за разпространение на наркотични вещества по поръчение на организирана престъпна група на свид. Б.. Счита, че прокуратурата сочи различни деяния и е недопустимо цифром те да са изписани по един и същ начин. Поддържа, също, че в хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да сочат, че подсъдимия Е. е извършил което и да е от деянията. Моли първоинстанционната присъда да бъде отменена и подсъдимия да бъде оправдан или делото да бъде върнато във досъдебната фаза за отстраняване на допуснатите процесуални нарушения.

В своя защита подсъдимият И. Л. Е. подкрепя казаното от защитника му. В последната си дума моли да бъде оправдан.

Защитникът на подсъдимия А. В. А. – адв. Н. Н. счита, че оплакванията, наведени от колегите ѝ, важат с пълна сила и за нейния подзащитен.

Подсъдимият А. В. А. при предоставената му възможност за лична защита в хода на съдебните прения поддържа казаното от защитника му. В последната си дума заявява, че е получил каквото му е дадено и не иска нищо.

Защитникът на подсъдимия В. Н. Х. – адв. Н. К. моли ако се констатират съществени процесуални нарушения на материалния и процесуалния закон, делото да се върне за допълнително разследване в досъдебната фаза.

В своя защита подсъдимият В. Н. Х. се присъединява към казаното от защитника му. В последната си дума моли делото да бъде върнато за преразглеждане.

Защитникът на подсъдимата А. П. Е. – адв. А. И. пледира, че в разпоредителното заседание са допуснати съществени процесуални нарушения. Заема позиция, че тяхното положение, зависи от положението на жалбоподателите, предвид обвиненията, които са за съвместна престъпна дейност. Моли подсъдимата Е. да бъде оправдана или делото да бъде върнато за ново разглеждане.

Подсъдимата А. П. Е. при предоставената ѝ възможност за лична защита в хода на съдебните прения изразява съгласие със становището на защитника. В последната си дума заявява, че предоставя на съда.

Настоящият съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и възраженията на страните и след като извърши цялостна проверка на обжалвания съдебен акт, съобразно изискванията на чл. 314 от НПК, намира за установено следното:

Допуснато е особено съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2, предл. I от НПК. То се изразява в противоречие между мотивите и диспозитива на присъдата по отношение на наложените наказания на подсъдимите И. Е., А. А., В. Х. и А. Е.. В диспозитива на присъдата подс. Е. е осъден на две години лишаване от свобода за престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 от НК. В мотивите към присъдата, СНС първо е посочил, че на подсъдимия Е. за това престъпление следва да се наложи наказание от две години лишаване от свобода. В следващия абзац /л. 55 от мотивите/, в контекста на същите смекчаващи отговорността обстоятелства, наказанието става три години лишаване от свобода. Идентично е положението при дефиниране на конкретните параметри на наказанията лишаване от свобода за двете престъпления по чл. 354а, ал. 2 от НК, за извършването на които подс. Е. е признат за виновен. Докато в диспозитива на присъдата наказанията са в размер на една година лишаване от свобода, респ. две години лишаване от свобода, в мотивите размера е три години. Очертаните несъответствия не позволяват да се провери каква е била действителната воля на съда при индивидуализация на наказанията на подс. Е.. Неяснотата по този съществен елемент от присъдата се задълбочава и от обстоятелството, че като смекчаващ вината фактор, наред с чистото съдебно минало на подс. Е. е посочено, че деянието е останало във фазата на опита, което не кореспондира с правната квалификация на престъпленията, вменени на Е. и на приетата за установена фактическа обстановка.

Аналогично противоречие е налице и по отношение на наказанията, отмерени на подсъдимите А., Х. и Е.. В диспозитива на присъдата подс. А. е осъден на две години лишаване от свобода за престъплението по чл. 321, ал. 3, вр. ал. 2 от НК. Този размер на наказанието се припокрива с отразеното в 1-ия абзац на л. 56 от мотивите, но се различава от упоменатото в следващия абзац,

където наказанието е три години лишаване от свобода. В мотивите на присъдата варират и размерите на наказанията лишаване от свобода за двете престъпления по чл. 354а, ал. 2 от НК. Възприетите за справедливи наказания от по една година и шест месеца лишаване от свобода /л. 59, посл. абзац/, необяснимо защо, на фона на същите смекчаващи вината обстоятелства, нарастват на три години лишаване от свобода. Отново като смекчаващо отговорността обстоятелство е отчетено, че деянието е останала във фазата на опита, каквато квалификация нито е предявена на подсъдимия А., нито е приета за налична. Отделен е въпроса доколко е възможна за престъплението по чл. 321, ал. 3, вр. ал. 2 от НК, за което недовършеността на деянието фигурира измежду смекчаващите отговорността обстоятелства /л.58, абзац 3 от мотивите/.

С диспозитива на присъдата подс. В. Х. е осъден на наказание една година и шест месеца лишаване от свобода за престъплението по чл. 321, ал. 3, вр. ал. 2 от НК. По неясни причини на л. 61 от мотивите за справедлив размер на наказанието лишаване от свобода е отразен размера от три години. Наказанията, наложени на този подсъдим за вторичните престъпления по чл. 354а, ал. 2 от НК също са претърпели корекции и от фиксираните в диспозитива две години лишаване от свобода, съотв. една година и шест месеца лишаване от свобода са се увеличили на три години лишаване от свобода /л.63, абзац 2 от мотивите/.

За подсъдимата Е., вместо посоченото в диспозитива наказание от една година лишаване от свобода за престъплението по чл. 321, ал. 3, вр. ал. 2 от НК, в мотивите /л. 65, абзац 2/ е изписано наказание от три години лишаване от свобода. Същият размер е отреден в мотивите и за едно престъпление по чл. 354а, ал. 2, изр. 2, т. 1, пр. 2, вр. ал. 1 от НК, въпреки че в диспозитива подс. Е. е осъдена за две отделни престъпления по чл. 345а, ал. 2, т. 1 и то на далеч по - ниските размери от по една година лишаване от свобода. Същевременно, при индивидуализиране на наказателната отговорност на подс. Е. за вторичните престъпления, в мотивите са „пренесени“ част от изложените съображения за подс. А. /л. 66, абзац 1/ и за подс. Х./л. 66, абзац 2/.

Описаните противоречия правят невъзможно да се проследи формирането на волята на съда при определяне наказанията на подсъдимите Е., Е., А. и Х.. ВКС нееднократно е разяснявал, че присъдата представлява единство от диспозитив и мотиви. Драстичните разминавания между тях изключва възможността да се установи каква е действителната позиция на съда относно размерите на наказанията, които подсъдимите следва да изтърпят. Това се явява абсолютно процесуално нарушение от категорията на съществените, което не може да бъде отстранено от въззивната инстанция и предопределя

връщане на делото на първостепенния съд.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав прие, че при разглеждане на делото е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, поради което атакуваната присъда следва да бъде отменена, а делото върнато на СНС за повторно разглеждане от друг състав на съда.

Многобройните възражения на защитата относно допуснати на досъдебната фаза процесуални нарушения, въззивният съд не обсъди, поради забраната на чл. 320, ал. 2 от НПК и липсата на правомощие за връщане на делото на прокурора.

Така мотивиран и на основание чл. 334, т. 1 от НПК във вр. с чл. 335, ал. 2 от НПК, вр. с чл. 348, ал. 3, т. 2 и чл. 314, ал. 2 от НПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ присъда от 08.10.2018г. постановена по н.о.х.д. №2316/2017г. по описа на СНС, 6 - ти състав.

ВРЪЩА делото на първата инстанция за разглеждането му от друг състав на СНС.

Решението е окончателно не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.